

Люблю в жароту опівденну

Вологу черпать із струмка

Чи, в тінь сховавшись зелену,

Дивитись, як тече ріка.

Коли ж вино в краї поскаче

У пінній чаші круговій,

Признайтесь, друзі,— хто не плаче,

Благословляючи напій?

Хай буде прókлят той зухвалий,

Хто в непростенний гріх запов —

Вино, що нам боги послали,

З водою прісною змішав!

Хай буде рід його проклятий!

Хай силу втратить випивать

Чи, келих зважившись підняти,

Лафіт з цимлянським розрізнять!

Переклад: М. Рильський